

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha sv. buď se všemi vámi!

📖 Ž 98,1-3 + uvítání: také dnes chceme zpěvem, ale nejen zpěvem, vyjadřovat naše díky Bohu za jeho spásné dílo, chceme se společným zpěvem, ale nejen zpěvem, utvrzovat ve víře

🎵 549

Modleme se: Bože, nebeský Otče nás všech, chceme ti děkovat a chválit tě. Tys nám zaslíbil: „Já s vámi budu.“ Otevíráš nám svou náruč. Když žijeme na výši, hmotně i pocitově, když dosahujeme dobrých výsledků a radujeme se z úspěchů, když se těšíme dobrému zdraví, neponech nás napospas domýšlivosti a pocitu, že si vystačíme sami. A pokud padáme do hlubin, trápí nás nemoc, jsme smutní, zbabrali jsme vztahy se svými nejbližšími, utrpěli jsme nějakou životní porážku, pak nás neponech napospas beznaději a zoufalství.

Ujišťuj nás po všechny dny svou přítomností ve svém Synu a našem Pánu Ježíši Kristu, pro něhož ti bez přestání přinášíme své chvály: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 61

promluva – vyslání do NŠ

📖 Iz 12,1-6

🎵 98

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ (Mt 11,28) Přicházíme k tobě, náš Pane, s tím, co nás tíží. A máme naději, že ty to z nás sejmeš, že u tebe načerpáme novou sílu.

📖 Sk 16,23-34

Domnívám se, a nejspíš mi to potvrdíte, sestry a bratři, že je jednodušší říct, co se dělat nemá, než vyjádřit to, co dělat máme. Je snazší volat s Pavlem: „Nedělej to,“ než odpovědět na žalářníkovu otázku: „Co mám dělat?“

Jarek Nohavica v jedné své písni zpívá: „Ze školy dobře vím, co by se dělat mělo.“ Opravdu? Nepřijde mi, že by škola nějak výrazně děti a mladé lidi v tomto směru formovala, utvářela. Omlouvám se všem pedagogům a vychovatelům, asistentům i družinářkám, pokud se o to snaží. Ale jako rodič vnímám školu spíš tak, že má za cíl dětem předat povinné množství informací, procvičit to s nimi, přezkoušet je z toho a tím to hasne. To se totiž dá snadno změřit, ohodnotit, vykázat.

Kdo nám tedy dá poznat, co máme dělat? Navíc: „Co mám dělat, abych byl zachráněn?“ Aby můj život nebyl pustý a prázdný, aby nebyl zbytečný a marný. Aby měl hodnotu tváří v tvář věčnosti?

Právě na to by měla dávat odpovědi církev, novodobí, současní apoštolové. Ovšem tím se nemyslí jenom a pouze faráři. Toto poslání máme všichni. Každý ve své situaci, ve své rodině, ve svém zaměstnání, na veřejnosti, anebo třeba i ve vězení, každý z nás máme odpovídat na otázku lidí: „Co mám dělat, abych byl zachráněn?“ Lidé se totiž takto ptají a hledají. Ne, že ne.

Nám se ovšem mnohem lépe dává lidem najevo, co dělat nemají. Jistě i to může být někdy důležité, podobně jako v tom případě žalárníka z města Filipis. Ovšem nelze zůstat jen u toho. Zarazit někoho, kdo se řítí do propasti, je zcela jistě dobře. Ale pak je potřeba mu ukázat i nový, správný směr, kudy se dát dál.

Církev je ale právě mnohdy vnímána jen jako někdo, kdo říká: „Nedělej to či ono.“ Jako někdo, kdo zakazuje, kdo s varovně vztyčeným prstem a podmračeným pohledem hlásá: „Ne!“ Jenže lidé chtějí slyšet, co mají dělat. Aby to bylo správně. Aby to mělo smysl. Aby se pro to dokázali nadchnout.

Pokud bychom kupříkladu z knihy Skutků čekali nějaký návod, který bychom se teď dozvěděli, naučili bychom se ho a mohli ho kdykoliv použít, tak toho se úplně nedočkáme. Vůbec pokud jde o obsah, dozvíme se toho velice málo. Spíš než co slyšíme o tom jak.

Už když Pavel a Silas byli ve vězení, tak se modlili a zpěvem oslavovali Boha. Ostatní vězňové to poslouchali. Ačkoli to nebylo určeno přímo pro ně jako nějaká estráda, Pavel a Silas se s projevy své zbožnosti netají. Nedělají pro své spoluvězně speciální vystoupení, ale na druhou stranu projevy své víry neukrývají. Ostatní tak mohou něco

zaslechnout a tím také do víry pronikat, poznávat obsah apoštolské víry. Zač děkují a komu, o co prosí a koho, jaké mají naděje. To vše se v modlitbách a písních objevuje.

A pak, když se jich žalárník zeptá: „Co mám dělat, abych byl zachráněn,“ neváhají mu dát odpověď: „Věř v Pána Ježíše a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“ A začali jemu i všem v jeho domácnosti zvěstovat slovo Boží. Opět se tu, kromě výzvy k uvěření, nedozvíme nic bližšího. Ono by nám to ani k ničemu moc nebylo. Naučená odpověď, neosobní, nevyvěrající z vlastního pochopení a přesvědčení, je totiž nevěrohodná. Velmi rychle se to provalí, když to není opravdu naše, když jen papouškujeme.

Ale to základní je: „Věř!“ Měj důvěru! Spolehni se! Slož svou naději v Pána, v Ježíše Krista! To je to základní vytyčení správného životního směru. I v té nejtíživější lidské situaci, ve zmatku, i na samé hranici čirého zoufalství: „Věř!“

Najdi tu odvahu spolehnout se na to, že tím, jak Bůh jednal s člověkem a v člověku Ježíši z Nazareta, tím se dotkl i životů jednoho každého z nás. I nás se týká Ježíšovo vzkříšení, už v tomto čase a nakonec i na věčnosti. To, k čemu Ježíš volal a k čemu vedl, je ten správný životní směr. Bůh se k tomu přiznal, potvrdil to Ježíšovým zmrtvýchvstání do nového života. Proto právě tudy, přes něj, vede dobrá cesta, naše cesta.

Pavel a Silas to umějí vyzpívat i o tom mluvit. Myslím, že v tom právě my evangelíci čerpáme námět k prožívání své víry. Proto tolik zpíváme, a já doufám, že rádi. Proto takový důraz klademe na slovo, na mluvení a poslouchání. V příběhu apoštolů ve vězení se postupně odehrají celé naše bohoslužby: Písně, modlitby, kázání.

„Co tedy mám dělat?“ Za prvé věřit tomu, co Bůh učinil v Ježíši. Za druhé zpívat, modlit se, zkoušet o své víře mluvit a druhým naslouchat, když se o totéž pokoušejí oni. Protože tím se ta naše víra tvaruje, prohlubuje, utvrzuje. A za třetí podle víry a podle Ježíše žít. To tedy máme dělat. Amen

Náš Pane Ježíši Kriste, tobě věříme, neboť ty nám prostředkujete Boží blízkost, ty vnášíš do našeho života smysl, víra v tebe je vírou zachraňující. Proto tě chválíme a také tě prosíme:

Za ty, kdo dnešní noc prožili v obavách a bolestech, za ponižované a vězněné, za zraněné a nemocné. Prosíme za ty, kterým dnešní den již přinesl smutek, za truchlící. Ty o nich víš. Smiluj se nad nimi.

Prosíme i za ty, kterým se vše daří, vše jim jde snadno a samo, za ty, kdo mají ve všem štěstí. Víš, co je ohrožuje: Povýšenost a pýcha. Prosíme i za ty, kdo mají moc nad životy druhých, mohou své okolí ovládat. Znáš jejich zájmy a můžeš ovlivnit jejich srdce. Smiluj se nad nimi.

Prosíme za ty, kdo se zasazují o mír ve světě, kdo staví mosty smíření a vzájemného respektu. Prosíme za rychlý a nečekaný mírový proces a za odzbrojení na Korejském poloostrově. Prosíme, kéž se něco podobného může odehrát i mezi Izraelem a Palestinci a dalšími sousedy židovského státu. Smiluj se nad nimi.

Prosíme tě za tento náš sbor, za víru jednoho každého z nás a za všechny, s kterými nás tato víra pojí. Prosíme tě za pokřtěné v tomto sboru, aby se účastnili života tvé církve, prosíme tě za ty, kdo se chystají ke konfirmaci. Pane, smiluj se nad námi všemi.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 176

ohlášky

📖 Fp 1,27 a 2,2-4

📖 Žd 13,20n

♪ 253